

Ringe og Faaborg—Tommerup-Banen vil ophave, naar førstnævnte Bane anlægges efter det tidligere anvendte, og sidstnævnte Bane efter det billigere Anlægssystem, og vil formentligen i ethvert Fald opveies til Fordel for sidstnævnte Bane ved den større Del af det frugtbare og velbefolkede Salling Herred, den betjener, og særlig derved, at Trafikken fra dette føres ind paa Statsbanen, og for en meget væsentlig Del vil forøge Udbyttet af denne paa Strækningen mellem Tommerup Station og Odense. Altsaa Landsstinget og formodentlig ogsaa Regjeringen, som har sluttet sig dertil, er af den Formening, at det vil være ligesaa billigt og i det Hele fordelagtigere at anlægge Banen Faaborg—Tommerup end Banen Faaborg—Ringe, saa de Beregninger, som de ærede Medlemmer fra Rolding (Berg) og Odense (Koch) gjøre om, at det skulde være dyrere, derved at de forudsætte Noget, som slet ikke har været Lanten, nemlig at Faaborg—Tommerup-Banen skulde anlægges efter det for Ringebanen fulgte sværere System, og at dette kunde anlægges for det i Lovforslaget fastsatte Beløb, holde aabenbart ikke Stif. Dernæst gjælder det jo heller ikke blot om, hvad der er billigt, men ogsaa om, hvad vi faae for Pengene, og naar vi faae en lille, dyr Bane, som kun tilfredsstillter en mindre Befolkning istedetfor en længere Bane, der ikke er dyrere, men som tilfredsstillter en langt større Befolkning, er det Sidste aabenbart at foretrække, ei at tale om, at vi jo slet ingen Indtægt kan vente af Herning—Skjern-Banen, medens vi dog vel kunne vente nogen af Skive—Olyngør. Det ærede Medlem for Rolding vilde forsvare Faaborg—Ringe-Banen som en Forlængelse af den, der engang skulde komme fra Ringe til Nyborg (Berg: Ikke alene derved). Det var i hvert Fald en af Hovedgrundene. Jeg tvivler nu meget om, at den vil komme i vor Levetid, og i alt Fald vilde det meget forundre mig, om den skulde komme inden nogen Bane i den vestlige Del af Fyn; thi Enhver, der ser paa Kortet, vil jo strax overbevise sig om, at derved vil hele denne Egn mellem Faaborg, Svendborg, Nyborg og Odense blive i en saadan Grad begunstiget, at den Egn, der ligger imellem Faaborg—Alsens og Odense, vilde komme til at staa ganske i Skygge, og naar det ærede Medlem har talt om, at denne efter Regjeringsforslaget vilde blive beriget med for mange Baner, vilde det tværtimod gjælde med Hensyn til de Baner, han har foreslaaet. Derom skal jeg ogsaa henvise til Landsstingets Betænkning fra ifjor, hvor der gjøres opmærksom paa, at der imellem Odense—Svendborg-banen og Faaborg—Tommerup-banen er paa disses største Længde en Afstand af over 2 Mil, saa at den direkte Nyttevirkning, som Banerne udøve, ikke falder sammen. Svad det ærede Medlem ansøgte angaaende de æsthetiske og de moraliske Hensyn,

som havde været de ledende med Hensyn til Alsensbanen, forstod jeg ikke ganske. Det var langt klarere Udtalelser, vi hørte forleden Dag fra det ærede Medlem for Rjøge (Hørup), at det, der havde været det Ledende, vare realpolitiske Grunde; det var bedst at lade Alsensbanen ligge derude i Valgrøret af æsthetiske Hensyn, og da det ærede Medlem fra Stege sagde, at det dog vist egentlig var af politiske Hensyn, svarede han: Na ja, det kan man ogsaa kalde det. Han lagde altsaa med rene Ord Vægten paa de politiske Grunde, og det var det, jeg tillod mig at sige, lignede stærkt det Valgtryk, vi igaar have misbilliget. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) bebrejdede mig, at jeg ikke havde udtalt mig om min Stilling til Overenskomsten, inden den var sluttet; det var til Skade for Sagen; havde jeg dengang sagt, at jeg vilde foretrække Regjeringsforslaget for den, kunde maasse Sagen have faaet en anden Gang. Ja, hvis jeg havde vidst Noget om Overenskomsten, inden den blev afsluttet, var han berettiget til at sige dette; men det er dog aabenbart at forlange formeget, at jeg skulde udtale min Mening om Noget, jeg ikke kjendte. Det ærede Medlem for Odense (Koch) spurgte, hvem det var, der havde vaakt Forhaabninger om en Bane fra Faaborg til Tommerup, da det dog var muligt, at de vare byggede paa en altfor let Grund. Jeg skal gjerne sige det ærede Medlem, hvem det var. Det var først og fremmest ham selv, thi han var med blandt det Flertal i Udvalget, som først opstillede Faaborg—Tommerup-banen; men dernæst var det Landsstinget, som optog den, og Regjeringen, som tiltraadte det. Det er altsaa de Herrer selv, som have vaakt disse Forhaabninger. (Koch: Forslaget blev jo forkastet). Forslaget blev af dette Thing viist tilbage til Udvalget; men der er ingeninde falden nogen Afstemning derover. Jeg har altid udtalt, at jeg ønskede denne Linie ændret; men jeg foretrak og foretrakker uregtelig meget en Linie fra Faaborg til Tommerup fremfor en Linie fra Faaborg til Ringe. Dernæst mente det ærede Medlem, at mine og Mindretallets Udtalelser angaaende Tiltrædelsen af Regjeringsforslaget var meget betinget; men det var langt fra Tilfældet i den Grad, han fremstillede det. Vel knyttede vi en Betingelse til Thybanen, nemlig at Amtsraadet samtidig tilsliffrede Sallingbanen et bestemt Tilskud; men det var ikke saa stort som det, Amtsraadet tidligere selv havde tilbudt, og det ærede Medlem erindrer maasse tillige fra Udvalget, at vi ingenlunde lagde Vægten særlig paa Tilskudets Størrelse. Vi vilde kun have en Vorgen for, at det var Thisted Amts Alvor med at ville bidrage til en væsentlig for dets Skyld anlagt Bane. Heller ikke havde vi med Hensyn til denne Bane forestrevet nogen anden Retning, men vi havde kun villet give Regjeringen en større Bemynbigelse i Valget, og med Hensyn til Tommerup-